
Gerard Prohias

Les platges

«Posar a recer totes les imatges del llenguatge
i servir-se'n, que les imatges són al desert
on cal anar a buscar-les».

Jean Genet

Somia la mar de les costes de l'Àfrica;
beu, diuen, el raïm lilós dels gossos

Muetzí

El muetzi de Kairouan encén fogueres blaves damunt les pedres del desert, desescrui versots amargs, alès de mal pair. Des dels cels altíssims de la ciutat, les fogueres són llençols tintats de lluna. Caravanes de mel, lleonades, tracen els límits de l'horitzó i el seu ritme és tan minúscul com pedretes de plata, com formiguetes d'argila.

Les fogueres blaves i el muetzi són ocells que volen arreu, talment arcàngels.

– Les fogueres blaves, deies? –algú pregunta amb ulls de plor.

On són? On, el cant? La tristesa del muetzi és l'arena inacabable dels teus ulls. Digues, on són? Ho saps?

Les fogueres blaves envaint el desgavell dels carrers, com ocells esperitats, bellíssims. Així el cant dels muetzins. Des de la cambra de l'hotel, des de les casetes de calç i de butà, des dels cafès obscuríssims del matí, sempre els ocells de Déu encenen les fogueres del plany.

de l'Àfrica

El desert

I

Els cels del meu país...
Digues, què fou primer?:

Una ciutat ardent i els amics decidint
els colors de l'aurora, les hores més indignes.

Ah, quin fou el principi?

II

Dessota la pluja, l'argent.

El mestral desglaça oliveres,
veles de lluna.

No hem tingut sort.
Hem perdut tots els dies (hores
perdudes estesos al sol).

III

... i un perfum de magnòlies
escaldarà la nit.
No tindrem mai més fam.
Amb dits perucs de cec
trossejarem el pa.

IV

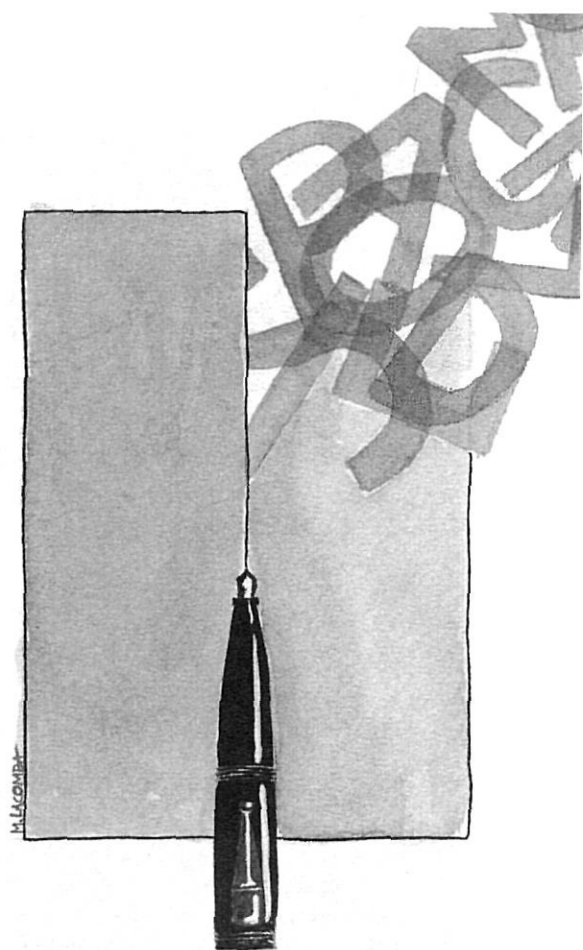
Algú dibuixa un peix.

Podrem, sense vergonyes,
desvetllar els misteris
obscuríssims de l'aigua?

V

Esventràvem els peixos
amb pàmpols bords de vinya.
No teníem edat
perquè Déu ens vetllava.

La mar, tota, bullia.

Génique

I

Ja només mig flascó ens resta
I la nit volant la nit
Olorant les teves roses
I amarant-se amb el teu vi.

Oh llum opaca! Oh desig!
S'allarga plorant l'amor
Humit per carrers humits.
Què en diràs del meu dolor?

II

Aixeca el vas de vi
i escolta el meu desig
– vesteix-te de mistela.

Tant et vull estimar
que junts voldré besar
– lleuger com una vela.

Les joies dels turmells
l'atzabeja dels cabells
– marisc forma d'estrella.